

Оръховецъ *) и Сливенъ, между които ся-намиралъ Круносъ, дъто живъялъ Йелтимиръ. Византийци-ти завладѣли тиа градове съ села-та и гъи прѣдали на Рожера и на неговы-ты Каталонци, та гъи оплѣнили; а Святославовъи сънѣзникъ Йелтимиръ побѣгнѣлъ въ планинѣ-тѣ. Зима-та наблизавала, та Михаилъ ся-принудилъ да ся-оттягли въ Одринъ и оставилъ силнѣ войскѣ да пазятъ захванѣты-ты мѣста, за да може на пролѣтъ да иде възвѣ Тръново. На Святослава отъ день на день зело да става под-тѣсно, та ся-принудилъ да иска миръ и дѣштеръ-тѣ Михаиловѣ. Прѣговаряне-то ся-подкачило, нѣ старѣй Андроникъ не склонилъ да даде внукъ си на Святослава. Блъгаринъ-тѣ пакъ скочилъ и бой-тѣ изново пламнѣлъ въ начало-то на 1308 г. Йелтимиръ искалъ да си земе пакъ земѣ-тѣ, што му призели Византийци-ти, та зель тайно да ся-прѣговаря съ Андроника и съ Михаила. Святославъ помѣслилъ, че Йелтимиръ ся-е отмѣтилъ, та испратилъ войскѣ въ Загорие и захванѣлъ градове-ты Ямполъ и Лардеиъ, които му прѣдали намѣсто градъ Круносъ; а самъ Святославъ съ силнѣ войскѣ налѣтѣлъ на Анхиалъ и Месемвриъ и гъи приzelъ безъ да пролѣте ни капкѣ кръвь. Слѣдъ това обестѣпилъ Агатополъ. Святославъ пакъ пратилъ да ся-прѣговоря съ Византийци-ты и да иска за женѣ Михаиловѣ-тѣ дѣштеръ.

Византийскъ царь оште не скланялъ, нѣ страшна не рожба прѣзвѣ тѣиъ годинѣ плашила съ гладъ Цариградъ, та велиcodушнѣй Святославъ испратилъ въ столинѣ-тѣ жито колкото трѣбвало

*) Тоia градъ ся-намиралъ при р. Тунджік.